

Lịch sử của Hòm và Nhà trại

Đọc Kinh văn: 1 Sa. 4:1–7:2

- I. **Christ đã đạt được chúng ta hầu cho chúng ta có thể đạt được Ngài để Đức Chúa Trời được xây dựng vào trong chúng ta và chúng ta được xây dựng vào trong Ngài trở nên một Thân-nhân tập thể, tức thực tại của Hội thánh là nhà trại của Đức Chúa Trời, là nhà của Đức Chúa Trời hằng sống, chỗ ở hỗ tương của Đức Chúa Trời và con người—Phil. 3:8, 12-14; Gi. 1:14; Khải. 21:2-3; 7:15; 1 Ti. 3:15; Gi. 14:2, 23.**
- II. **Để bước vào thực tại của Thân thể Đấng Christ, chúng ta phải thấy ý nghĩa nội tại của Hòm:**
 - A. Hòm hình bóng cho Christ là hiện diện của Đức Chúa Trời Tam Nhất với dân Ngài để thực hiện gia tể của Ngài hầu thiết lập vương quốc của Ngài trên đất—Mat. 1:23.
 - B. Hòm là trung tâm và nội dung của nhà trại, tượng trưng cho Christ là trung tâm và nội dung của Hội thánh; Hòm là chi tiết đầu tiên được đề cập trong khái tượng về nhà trại hàm ý rằng Christ có vị trí tối thượng trong Hội thánh—Xuất. 25:22; Cól. 1:17b, 18b:
 1. Hòm chứa các bảng luật là chứng cứ của Đức Chúa Trời, tức sự biểu lộ và khải thị về Đức Chúa Trời là Đấng như thế nào—Xuất. 25:16; 31:18.
 2. Hòm ở trong Nơi chí thánh tượng trưng cho Christ là trung tâm của nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời, tức Hội thánh (Êph. 2:21-22), và là nội dung của Hội thánh, tức nhà của Đức Chúa Trời (1 Ti. 3:15-16; đc. 1 Sa. 4:22; Khải. 3:20).
 - C. Hòm được làm bằng gỗ si-tim dát vàng tượng trưng cho Đấng Christ thể linh là hiện thân của Đức Chúa Trời và là sự hòa quyện của thần tính với nhân tính, tức sự xây dựng của Đức Chúa Trời với con người, đang cư ngụ trong linh chúng ta để chúng ta tiếp xúc Đức Chúa Trời và vui hưởng Đức Chúa Trời—2 Ti. 4:22; 2 Cô. 3:17; Cól. 2:9; Hê. 9:4:
 1. Gỗ si-tim tượng trưng cho nhân tính của Đấng Christ, mạnh mẽ trong tính cách, cao quý trong tiêu chuẩn, là thực chất căn bản để biểu lộ Đức Chúa Trời—Xuất. 25:10; Mat. 3:16; 4:4; 8:20; 9:12-13; 11:29; 12:19-20; 17:27; 20:28; 27:12, 14; Mác 1:35; 6:39-41; Gi. 6:12; 7:6; đc. Công. 16:7.
 2. Gỗ si-tim được dát vàng cả mặt trong lẫn mặt ngoài tượng trưng cho bản chất thần thượng thẩm thấu vào bản chất phàm nhân và dựa vào bản chất phàm nhân để có thể được biểu lộ qua bản chất phàm nhân—Xuất. 25:11; Khải. 3:18a; 2 Phi. 1:4; đc. Khải. 17:4.
 - D. Nắp vãn hồi của Hòm tượng trưng cho Christ là nơi nhóm họp của Đức Chúa Trời với dân được chuộc của Ngài—Xuất. 25:17-22:
 1. Christ là Đấng vãn hồi (Hê. 2:17), Đấng làm dịu mối quan hệ giữa Đức Chúa Trời với chúng ta, Đấng phục hòa chúng ta với Đức Chúa Trời bằng cách thỏa đáp đòi hỏi của Đức Chúa Trời qua chính Ngài là sinh tể vãn hồi (1 Gi. 2:2; 4:10).
 2. Christ cũng là nắp vãn hồi với sự chiếu sáng của thần tính Ngài và sự cứu chuộc của nhân tính Ngài, là chỗ chúng ta vui hưởng sự vãn hồi trước mặt Đức Chúa Trời và là chỗ chúng ta có thể gặp gỡ và tương giao với Đức Chúa Trời công chính, thánh biệt và vinh hiển để nhận Ngài làm ân điển—La. 3:25; Hê. 4:16:
 - a. Hai chên-ru-bim bằng vàng trên nắp vãn hồi hàm ý rằng vinh hiển của Đức Chúa Trời chiếu ra từ Christ (Xuất. 25:18-20); huyết của sinh tể vãn hồi được rảy trên nắp vãn hồi của Hòm có nghĩa là nhờ huyết cứu chuộc của Christ mà chúng ta có thể tương giao với Đức Chúa Trời công chính giữa vinh hiển của Ngài (Lê. 16:14-15).
 - b. Đức Chúa Trời càng gặp gỡ và phát ngôn với chúng ta, và chúng ta càng gặp gỡ Đức Chúa Trời và lắng nghe sự phát ngôn của Ngài, thì chúng ta càng có nhiều chứng cứ của Đức Chúa Trời trong kinh nghiệm của mình.

III. Lịch sử của Hòm và nhà trại mô tả khát vọng của lòng Đức Chúa Trời, sự hoang tàn của Hội thánh, và sự khôi phục của Hội thánh vì chứng cứ của Đức Chúa Trời, sự biểu lộ của Đức Chúa Trời—Xuất. 25:9-10; 26:26-30; 40:38:

- A. Là trung tâm và nội dung của nhà trại, Hòm tượng trưng cho Christ là trung tâm và nội dung của Hội thánh là nhà trại của Đức Chúa Trời, nhà của Đức Chúa Trời, vì sự biểu lộ tập thể của Đức Chúa Trời—25:22; 40:21; Cól. 2:9; Êph. 2:21-22; 1 Ti. 3:15.
- B. Trong giai đoạn đầu lịch sử của Hòm, Hòm ở trong nhà trại; điều này tượng trưng cho Hội thánh bình thường là sự biểu lộ của Christ, và Christ là nội dung của Hội thánh; tuy nhiên, cuối cùng hòm đã bị đem ra khỏi nhà trại; điều này tượng trưng cho Hội thánh đã trở nên suy thoái, mất thực tại và hiện diện của Christ—Xuất. 40:34-35; 1 Sa. 4:1-7:2.
- C. Hòm tượng trưng cho Christ là hiện thân của Đức Chúa Trời và là hiện diện của Đức Chúa Trời Tam Nhất với dân Ngài để thực hiện gia tể của Ngài hầu thiết lập vương quốc của Ngài trên đất (G-suê 3:3, 10-17); đem Hòm ra chính là đem hiện diện của Đức Chúa Trời ra (Dân. 10:33-36; 1 Sa. 4:3-4).
- D. Chuyển động của Hòm là bức tranh về chuyển động của Đức Chúa Trời trên đất trong Christ là hiện thân của Ngài (Thi. 68:1-18); tuy nhiên, trong cuộc chiến của dân Israel với dân Phi-li-tin, Đức Chúa Trời không có ý định di chuyển.
- E. Con dân Israel không suy nghĩ hay quan tâm đến gia tể của Đức Chúa Trời, việc họ đem Hòm ra để đánh trận với dân Phi-li-tin hàm ý rằng họ đang chiếm đoạt Đức Chúa Trời, thậm chí buộc Ngài đi ra với họ vì sự an toàn, hòa bình, nghỉ ngơi, và lợi ích của họ.
- F. Về nguyên tắc, chúng ta cũng làm như vậy hễ khi nào chúng ta cầu nguyện cho sự hưng thịnh của mình mà không hề suy xét đến gia tể của Đức Chúa Trời; thay vì chiếm đoạt Đức Chúa Trời, chúng ta nên giống như Sa-mu-ên, cầu nguyện, sống và là những người theo lòng Đức Chúa Trời và vì gia tể của Ngài.
- G. Ngày nay, con người đang thay thế chứng cứ của Đức Chúa Trời bằng nhu cầu của con người; khi nhu cầu của con người thay thế chứng cứ của Đức Chúa Trời thì sự suy thoái bắt đầu và những nan đề nảy sinh; Hòm này không chỉ là Hòm của Đức Chúa Trời (1 Sa. 4:11, 13, 17-19, 21-22) mà còn là Hòm Chứng cứ (Xuất. 25:22; 40:21).
- H. Dân Israel lẽ ra nên ăn năn, xưng nhận tội lỗi, xoay khỏi những hình tượng của họ mà trở về với Đức Chúa Trời, và cầu hỏi Đức Chúa Trời về điều Ngài muốn họ làm.
- I. Nhưng thay vào đó, vì không có lòng cho khát vọng của Đức Chúa Trời hay gia tể đời đời của Ngài, họ đã vận dụng sự mê tín mà tin cậy Hòm căn cứ trên những chiến thắng trong quá khứ mà họ đã kinh nghiệm qua sự chuyển động của Hòm.
- J. Do dân Israel suy thoái nên Hòm bị dân Phi-li-tin lấy đi và đem ra khỏi nhà trại, để lại nhà trại như chiếc bình rỗng, không có thực tại, không có nội dung đúng đắn (1 Sa. 4:11-6:1); điều này cho thấy rằng trong giai đoạn lịch sử thứ nhì, Hội thánh đã trở nên suy thoái, đánh mất thực tại và hiện diện của Christ (cch. 3-4; Khải. 3:20).
- K. Trong sự suy thoái của mình, dân Israel thật khờ dại vì họ không trực tiếp tin cậy Đức Chúa Trời; trái lại, họ tin cậy những hệ thống được Đức Chúa Trời chỉ định; trước khi đem Hòm của Đức Chúa Trời ra khỏi nhà trại, đáng lẽ họ nên kiểm tra với Đức Chúa Trời như Giô-suê đã làm tại Giê-ri-cô (G-suê 6:2-4; đc. 9:14).
- L. Từ nơi sâu thẳm của linh mình, chúng ta nên nói với Chúa: “Chúa ơi, con không ở trên đất này vì sức khỏe của con, sự hưng thịnh của con, sự an toàn của con, sự bình an của con, sự nghỉ ngơi của con, hay ích lợi của con. Vì con muốn là một Na-xi-rê đắc thắng thật, người hợp tác với Ngài để thực hiện gia tể của Ngài, nên con cầu hỏi Ngài điều ở trong lòng Ngài về con”—1 Sa. 2:30b, 35; Dân. 6:1-9; đc. 1 Vua. 8:48; Giê. 32:39.
- M. Trong sự suy thoái, con dân Israel đã xúc phạm Đức Chúa Trời đến cực điểm, và Đức Chúa Trời đã lia bỏ họ; cuối cùng, thay vì cứu dân Israel, chính Hòm lại bị lấy đi, và vinh hiển của Đức Chúa Trời lia khỏi dân Israel (1 Sa. 2:30, 34; 4:10-18, 22; Thi. 78:61); “không có Hòm” là “không có Christ”, và “không có Christ” có nghĩa là “Y-ca-bốt”, nghĩa là *Không vinh hiển* (1 Sa. 4:21-22; Khải. 3:20).

IV. Về sau, Hòm được khôi phục; ban đầu được đem đến nhà của A-bi-na-đáp tại Ki-ri-át-Giê-a-rim, ở đó trong hai mươi năm (1 Sa. 6:2-7:2), và sau đó đến nhà của Ô-bết-

Ê-dôm, người Gát, ở đó trong ba tháng (2 Sa. 6:11; đc. 1 Sa. 1:24; G-suê 18:1); điều này tượng trưng cho việc đầu thế kỉ thứ nhì, nhiều “Ô-bết-Ê-dôm” đã được dấy lên, là những người có hiện diện của Chúa (tức Hòm) nhưng không có nếp sống Hội thánh đúng đắn là sự biểu lộ của Christ (tức nhà trại).

V. Đa-vít đã di chuyển Hòm từ nhà của Ô-bết-Ê-dôm đến trại mà ông chuẩn bị để đặt Hòm trong thành của mình, tại núi Si-ôn, nơi tốt nhất tại Giê-ru-sa-lem (2 Sa. 6:12-19; 1 Sứ. 15:1-16:1); đây là một tình trạng được cải thiện, nhưng Hòm vẫn chưa được đặt ở nơi đúng đắn vì chưa được đưa trở lại nhà trại:

A. Tình trạng này tượng trưng cho những tín đồ khác, giống như Đa-vít, quan tâm đến lợi ích của Đức Chúa Trời nhưng nỗ lực thực hành nếp sống Hội thánh theo lựa chọn riêng, chứ không theo khả thị của Đức Chúa Trời.

B. Những tín đồ này có Christ, nhưng họ có Ngài với sự thực hành nếp sống Hội thánh chưa đúng đắn (được hình bóng bằng trại của Đa-vít tại Giê-ru-sa-lem)—đc. 1 Vua. 3:3-15.

VI. Cuối cùng, sau khi Sa-lô-môn hoàn thành việc xây dựng đền thờ tại Giê-ru-sa-lem, Hòm được chuyển vào Nơi chí thánh trong đền thờ để khôi phục trọn vẹn tình trạng bình thường; ngày nay, trong sự khôi phục của Ngài, Chúa đang làm việc để khôi phục tình trạng bình thường của Christ trong Hội thánh đúng đắn là thực tại của Thân thể Đấng Christ vì sự biểu lộ của Ngài—8:1-11, 48; Êph. 2:21-22; 3:16-21.

VII. Lịch sử của Hòm và nhà trại là hình ảnh báo trước của lịch sử Hội thánh, cho chúng ta chân dung trọn vẹn về chặng đường và tình trạng của Hội thánh từ khi khởi đầu đến thời điểm hiện tại; có năm phương diện chính về lịch sử này:

A. Tình trạng đầu tiên là Hội thánh có Christ bên trong; điều này được hình bóng bởi Hòm ở trong nhà trại, với Hòm là nội dung còn nhà trại là sự biểu lộ; đây là bức tranh về giai đoạn đầu của Hội thánh trong tình trạng hoàn toàn bình thường, có Christ là nội dung của Hội thánh và Hội thánh là sự biểu lộ của Christ—Xuất. 40:34-38; Êph. 3:16-21.

B. Tình trạng thứ nhì là Hội thánh không có Christ bên trong; điều này được hình bóng bởi việc Hòm bị lấy đi và đem ra khỏi nhà trại do thất bại của dân Đức Chúa Trời; nhà trại trở nên trống rỗng minh họa cho những thất bại của Cơ Đốc nhân khiến cho Hội thánh mất đi thực tại và hiện diện của Christ—Khải. 2:4-5; 3:20.

C. Tình trạng thứ ba là có Christ mà không có Hội thánh; điều này được hình bóng bởi việc Hòm ở ngoài nhà trại; đầu tiên, Hòm ở nhà A-bi-na-đáp tại Ki-ri-a-Giê-a-rim trong hai mươi năm (1 Sa. 7:1-2), sau đó ở nhà Ô-bết-Ê-dôm, người Gát, trong ba tháng (2 Sa. 6:10-12), Hòm bị tách khỏi nhà trại; lịch sử Hội thánh cho thấy rằng từ thế kỉ thứ hai đến thời điểm hiện tại đã có rất nhiều Ô-bết-Ê-dôm.

D. Tình trạng thứ tư là có Christ cùng với một Hội thánh chưa thỏa đáng; Đa-vít đã chuẩn bị trại để đặt Hòm tại Giê-ru-sa-lem, nhưng không theo kiểu mẫu được Đức Chúa Trời khả thị cho Môi-se; nhiều Cơ Đốc nhân có Hòm, tức Christ, nhưng với một Hội thánh chưa thỏa đáng—c. 17; 1 Sứ. 15:1; 2 Sứ. 1:4; Xuất. 25:9.

E. Tình trạng thứ năm là có Christ cùng với Hội thánh đúng đắn; điều này được hình bóng bởi việc Hòm ở trong nhà trại đúng đắn, được mở rộng và gia tăng thành đền thờ; chính trong tình trạng này—Christ là thực tại cùng với Hội thánh đúng đắn là sự biểu lộ của Ngài—mà chúng ta cảm thấy hoàn toàn như ở nhà—Thi. 90:1-2; 91:1-16; 92:12-15; 132:5, 8; 1 Sứ. 28:11-20; 2 Sứ. 3:1.